

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010152
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114010152.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Mariána Jarábka, vo veci odsúdeného I. P., o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 06.05.2014, sp. zn. 5Nt/14/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 25.09.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného I. P., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodov § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného I. P. o povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/8/2010

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, súd I. stupňa dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku neboli splnené. Skutočnosti, ktoré odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania uvádza, sú totožné so skutočnosťami v zmysle návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktorý bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 30.05.2013, sp.zn. 3Nt/20/2013 podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú následne, prostredníctvom svojho obhajcu, písomne odôvodnil. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a povoliť obnovu konania s poukazom na to, že trest, ktorý mu bol uložený v konaní Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/8/2010 mu bol uložený za použitia asperačnej zásady pričom je dôvodné predpokladať, že ak by v čase rozhodovania o výške trestu nebol súd viazaný asperačnou zásadou, bol by mu uložený trest v nižšej výmere. Poukázal na to, že vo vzťahu k obnove konania, ak je dôvodom je asperačná zásada existujú dva rozdielne právne názory a to stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp.zn. Tpj. 44/2013 a názor ústavného súdu uvedený v uznesení sp.zn. I. ÚS 724/2013. V jeho neprospech si súd I. stupňa osvojil stanovisko ústavného súdu, pričom sa mal prikloniť k takému názoru, ktorý je pre odsúdeného výhodnejší.

Krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného v zmysle § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania uvádza rovnaké skutočnosti ako v návrhu, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 30.05.2013 sp.zn. 3Nt/20/2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. 5Tos/131/2013.

K sťažnostným námietkam odsúdeného odvolací súd uvádza, že v súvislosti so znením Nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011 došlo k neprehľadnej právnej situácii aj to v dôsledku rôznych výkladov zo strany Ústavného súdu SR, ako aj z pohľadu rôznych výkladov jednotlivých súdov. Krajský súd však konštatuje, že na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR dňa 07.05.2014 bolo prijaté zásadné stanovisko, ktoré právny stav stabilizuje.

Na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR dňa 07.05.2014 bolo v bode III/ prijaté stanovisko za účelom zjednotenia praxe právnych názorov senátov Ústavného súdu SR ohľadom posudzovania podmienok pre povolenie obnovy konania. Plénum Ústavného súdu SR prijalo stanovisko, že bod II. bod 2 stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj. 44/2013 zo dňa 26.11.2013, ktoré súvisí s aplikáciou Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 a týka sa asperačnej zásady, zabezpečuje dotknutým fyzickým osobám plnohodnotnú ochranu ich základných práv a slobôd a preto v plnom rozsahu je aplikovateľné nielen v konaniach pred všeobecnými súdmi ale aj v konaniach pred Ústavným súdom SR.

Z predmetného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 26.11.2013 okrem iného vyplýva, že ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktoré vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Z uvedeného dôvodu už súd nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 odsek 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Za daného právneho stavu možno konštatovať, že stanovisko Najvyššieho súdu SR z 26.11.2013 sp.zn. Tpj. 14/2013 možno aplikovať len v konaniach, kde ešte nebolo rozhodnuté o návrhu odsúdeného na obnovu konania v súvislosti s Nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012. Trestný poriadok totiž všeobecne nepripúšťa možnosť rozhodovať 2 krát o tom istom, čo je vyjadrené nielen v ustanovení § 402 odsek 2 Trestného poriadku, ktorý sa týka konania o povolení obnovy konania, ale aj v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku ako napríklad v ustanovení § 2 odsek 8 a v ustanovení § 9 odsek 1 písm.e/, v ktorých je premietnuté ustanovenie § 50 odsek 1 Ústavy SR.

Právoplatné uznesenie Okresného súdu Trnava sp.zn. 3Nt/20/2013 zo dňa 30.05.2013 predstavuje v prejednávanej veci prekážku veci rozhodnutej. Vzhľadom na túto skutočnosť, aj keď z iných dôvodov, bolo potrebné považovať napadnuté unesenie súdu I. stupňa za vecne správne, preto odvolací súd sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.